

ADVIES Nr. 2.094

Zitting van dinsdag 24 juli 2018

Ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van artikel 19, § 2 RSZ-uitvoeringsbesluit / RSZ-vrijstelling voor verplaatsingskosten / mobiliteitsvergoeding

x x x

2.994

ADVIES Nr. 2.094

Onderwerp: Ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van artikel 19, § 2 RSZ-uitvoeringsbesluit / RSZ-vrijstelling voor verplaatsingskosten / mobiliteitsvergoeding

Per brief van 22 mei 2018, heeft mevrouw M. DE BLOCK, minister van Sociale Zaken, de Raad om advies verzocht over een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van artikel 19, § 2 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Het dossier werd toevertrouwd aan de commissie Sociale Zekerheid, die hierbij kon rekenen op de gewaardeerde medewerking van vertegenwoordigers van de Beleids-cel Sociale Zaken en de RSZ.

Op verslag van die commissie, heeft de Raad op 24 juli 2018 navolgend unaniem advies uitgebracht.

x x x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. INLEIDING

Per brief van 22 mei 2018, heeft mevrouw M. DE BLOCK, minister van Sociale Zaken, de Raad om advies verzocht over een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van artikel 19, § 2 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders. Een aangepast ontwerp van koninklijk besluit werd vervolgens per mail van 8 juni 2018 overgemaakt, aangezien de ministerraad het oorspronkelijke ontwerp van koninklijk besluit had aangevuld met een bepaling over het voordeel van de bedrijfsfiets die door de werknemers kan worden gebruikt voor de woon-werkverplaatsingen.

Het voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit kadert in de uitvoering van de wet van 30 maart 2018 betreffende de invoering van de mobiliteitsvergoeding die vanaf 1 januari 2018 voor de werknemer de mogelijkheid invoert om zijn bedrijfswagen in te ruilen voor een mobiliteitsvergoeding.

Ingevolge voornoemde wet van 30 maart 2018 wordt de mobiliteitsvergoeding die aan alle voorwaarden voldoet, zowel voor de personenbelasting als voor de sociale zekerheid uitgesloten uit het loonbegrip. Hierop moet enkel een solidariteitsbijdrage worden betaald zoals voor bedrijfswagens.

In beginsel is die mobiliteitsvergoeding niet combineerbaar met vergoedingen of voordelen voor woon-werkverplaatsingen. Wanneer de werkgever echter blijft tussenkomen in de kosten van het woon-werkverkeer voor een werknemer die een mobiliteitsvergoeding geniet, dan worden die vergoedingen “normaal loon” dat volledig onderworpen is aan socialezekerheidsbijdragen en de personenbelasting. Een uitzondering op dat cumulverbod is voorzien voor werknemers, die gedurende minstens 3 maanden voorafgaand aan de aanvraag, al een voordeel bedrijfswagen cumuleerden met een voordeel woon-werkverplaatsingen.

Het fiscaal luik van dat cumulverbod wordt in voornoemde wet van 30 maart 2018 geregeld. Voor de sociale zekerheid, vult het voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit hiervoor artikel 19, § 2 van het RSZ-uitvoeringsbesluit van 28 november 1969 aan, opdat de werkgever die naast de mobiliteitsvergoeding, toch nog de vergoedingen of kosten voor woon-werkverplaatsingen betaalt, behoudens de uitzondering, geen beroep meer kan doen op de RSZ-vrijstelling voor verplaatsingskosten en op de vrijstelling van de kilometervergoeding voor fietsverkeer.

II. STANDPUNT VAN DE RAAD

Vooraleer in te gaan op het hem voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit, wil de Raad eerst zijn advies nr. 2.075 over het wetsontwerp betreffende de invoering van een mobiliteitsvergoeding in herinnering brengen dat hij samen met de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven op 21 februari 2018 heeft uitgebracht.

In dit advies hebben de Raden er bij de regering op aangedrongen dat er naast de mobiliteitsvergoeding ook een mobiliteitsbudget moest komen, omdat de mobiliteitsvergoeding vanuit een duurzaam mobiliteitsoogpunt slechts zinvol is indien daarnaast ook een mobiliteitsbudget bestaat, dat gebaseerd is op het advies nr. 2.030 dat de Raden in uitvoering van het Interprofessioneel Akkoord 2017-2018 op 7 april 2017 uitbrachten.

Bovendien stelt voornoemd advies verder, kan door de invoering van een mobiliteitsbudget naast een mobiliteitsvergoeding ook worden tegemoetgekomen aan de opmerking van de Raad van State dat de mobiliteitsvergoeding op onvolkomen wijze tegemoetkomt aan de mobiliteitsdoelstellingen die ze beoogt. Immers een mobiliteitsbudget moedigt zowel multimodaliteit als duurzame mobiliteitskeuzes aan en dit zowel vóór als na de toekenning van een bedrijfswagen, ontmoedigt (para-)fiscaal het inruilen van een bedrijfswagen voor een privéwage, en leidt tot duurzamere verplaatsingen in het algemeen, wat veel minder het geval is bij een mobiliteitsvergoeding.

Daarom dringt de Raad er bij de regering op aan hem te raadplegen over het voorontwerp van wet betreffende de invoering van een mobiliteitsbudget.

Onverminderd dit unaniem advies, stelt de Raad over het hem voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit vast dat het ingevolge de wet van 30 maart 2018 betreffende de invoering van de mobiliteitsvergoeding en in de lijn met de fiscale regeling in die wet, wel noodzakelijk is om artikel 19, § 2 van het RSZ-uitvoeringsbesluit aan te passen, zodat de mobiliteitsvergoeding ook voor de sociale zekerheid niet combineerbaar is met andere vergoedingen voor woon-werkverplaatsingen die in dat geval worden onderworpen aan socialezekerheidsbijdragen.

Hierop wordt eveneens in de lijn met de fiscale regeling, ingevoerd door artikel 9, § 3 van voornoemde wet van 30 maart 2018, in het ontwerp van koninklijk besluit een uitzondering gemaakt voor werknemers, die gedurende minstens 3 maanden voorafgaand aan de aanvraag, al een voordeel bedrijfswagen cumuleerden met een voordeel woon-werkverplaatsingen, voor wie de vrijstelling wel nog blijft gelden. Met betrekking tot die uitzondering, neemt de Raad akte van de interpretatie die tijdens de commissievergadering is gegeven door de vertegenwoordiger van de RSZ, namelijk dat artikel 9, § 3 van voornoemde wet van 30 maart 2018 waarnaar in het ontwerp van koninklijk besluit wordt verwezen om bovengenoemde cumul vrij te stellen van socialezekerheidsbijdragen op dezelfde manier zal worden geïnterpreteerd als voordien.
